

5-ik szám.

Január 29-én 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkeléltva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan. - decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt. 50 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petit-sor 7. kr.

XXI. kötet.

A zárda romjai.

Te vagy, oh szent klérus féktelen Rómája,
 Barátok legkedvesb mulató tanyája.
 Az a Páris, vagy Pest zárt épületével
 Breviárjum, melynek lapját forgatni kell.
 De te Róma, ahol klastromra zárda kél,
 Olyan vagy, mint a nyílt, a pápai levél,
 A melyet egy szuszra általolvashatok;
 S vannak beléd írva bolond gondolatok.
 Mint sajnálom én, hogy egész életemet
 Itt, a hölgyszárdákban töltenem nem lehet.
 Itt szeretnék élni a klastromokban én,
 Mint a boldog kukacsz a sajt lány kebelén.
 Klastrom, klastrom, te vagy az apácák fészke,
 S apácák, ti vagytok szívem istennője!
 Apácák, szenteim még csak azért élek,
 Azért, hogy véletlek haljak egyszer én meg!
 S siromnál, ha talpam agyon csiklandátok,
 Sebaj, ha megüt is a pápai átok!..
 De mi ez? sir.. pápa.. hova nem vetődtem?
 Nem csoda különben, mert rom van előttem.
 Nem pincze-omladék. Zárdának romjai.

Hanem azt a pogány idő nem keresi
 Melyk milyen épület: pincze, avagy zárda?
 Eztet is, aztat is porba rugja lába.
 S mely köre lábát a pogány idő teszi:
 Leomlik ha közös, ha felekezeti.
 Hogy van, hogy e zárda itten felépüle?
 Hisz hagyományokban egy szó sines felüle.
 Itt hajdan kápolna avagy templom állott,
 Mig nem nyögte Róma a szent pápaságot.
 (Szegény árva Róma, te pétersziclája
 Be sok számtörtövis van rajtad virágba'!)
 E régi temlomot egyszer széjjel szedék,
 Van az Uristennek háza ugy is elég,
 S hogy haszna ne veszszen széthordott kövének,
 Belőle apácزازárdát építenek.
 Az isten házából zárda!.. és miért ne?
 Az léleknek, hasznak szolgál ez enyhére.
 És nem ugy részünk-e a has, mint a lélek?
 Egyként táplálkozni kell mind a kettőnek
 Az isten házából zárda!.. és miért ne?
 Az ember itten is „ad majorem“ élhet!

S láttam én zárdákban égőbb szíveket már,
Mint menyegzőkön lát térdelni az oltár ...
Zárda kidölt zárda, hej mikor még benned
Apácák vigadtak, barátok pihentek!
Renovál téged még kultuszminiszterem,
S vendégidet színről színre szemlélhetem:
Itt göresös botjával egy zarándoklegény,
Ott zsiros csuhában koldus-barátlegény
Itt egy hosszú talár mint holmi Domino,
Amott kapuczinus, s több ilyen borozó.
Hát a fejlődésmasszony fiatalágával?
Mostan ölelkezik a hamis vikárral,
Kinek a bor kissé megzavarta fejét,
De a szép apáca még jobban a szívét.
S hol a gvardián, hogy ezért fel nem pattan?
Lenn az asztal alatt álmodik nyugodtan...
Asztal alatt akkor, s most kövéren zsírba.
És a szép apáca, az is el van hívva.
S a hamis vikár, s mind kik itt ettek ittak,
Vagy meg fogytak végkép, vagy nagyon elhiztak.
A zárda megvéült, vénült és roskadott

Ubryk-férj.

Motto: Híres város Panesova
Akárki is panesolta!

Xantippe az asszony és a férje Ubryk
Annak a fittyére, nótájára ugrik.
Ninesen nyugodalma sem éjjel sem nappal
Felesége tépi, vagy a hátán nyargal.
S egyszer rajta még azt a csufot is tette:
Baromfiak közé zárta a ketreczbe.
Szegény ördög itt élt, rothadt szalmán feküdt.
(No ezért tehetett oltár előtt esküt!)

Csak a esontja bőre, elfogyott, elványonyadt
Mint kit a deresről leveznek, oly bágyadt
S egy mukkanás nélkül gunnyasztott mint tuzok
Fülibe esendült még: „vigyázz, mert rád
huzok!”

Tyukot lopni jöttek tolvajok az óiba
Lábujjhegyen esendben egymáshoz nem szólva.
S a mint kaparásznak a szurok-sötétben,
Sugja egyik: „pajtás, kezem van sörtében
Ma „disznóba“ vagyunk, — adsa csak a zsákot
Pörkölt lesz, a milyet pap nem ett, nem látott.“
Ubryk uram nem szól, nem kérdez, csak horkol
Hogy disznónak nézzék, megszokta, nem orrol.

Levágta a szél a négyszögű kalapot
A fődélt, fejeül.. így áll kopasz fövel,
Mint tonsurás kispap főtisztelendővel
Hogyha szól, és kéri — de persze hiába —
Ne adjanak minden nap babot a tálba!...
Hüledez; hüledez; alig látszik már ma:
Holjárt be a barát, hol ki az apáca?...
Még áll, emelkedik éghez sok kéménye,
Mintha a régi jó konyháról beszélne.
Pinczéje.. no az ép; mert jól volt építve,
Hanem a hordókat valaki elvitte!
Csupán a kémények vannak még épségben.
Mogorva bagoly ül egyik tetejében.
Legsötétebb hely a kalastrom kéménye,
Azért ült a bagoly annak tetejébe.
Fönn ül, s mintha látna, az utczára bámul,
Pedig elmélkedik ostobaságáru.
Odalent lángol egy pap, az égnek ifja
Lángol, mert kebelét a szerelem vivja;
Imádottja, aki epedve néz rája:
Papgazdasszony, konyhák husos tündérlánya...

Don Pedró Bajuszkádó.

Összezsugorodik, hadd vigyék, nem bánja
Csak „Ó meg ne tudja,“ — ettől viszket
háta.

És viszik a prédát tüskön át bokron át...
Zsák sohajt: „az asszony rittig így boronált!“
Kálmán diák.

Mindennek van oka-foka.

Jobboldali képviselő. Lám, mégis csak
gyóztünk; a morlások is letették a fegyvert. Hiába is
beszéltek nekem a közös hadsereg ellen, nem egy
könnyen veri azt meg valaki.

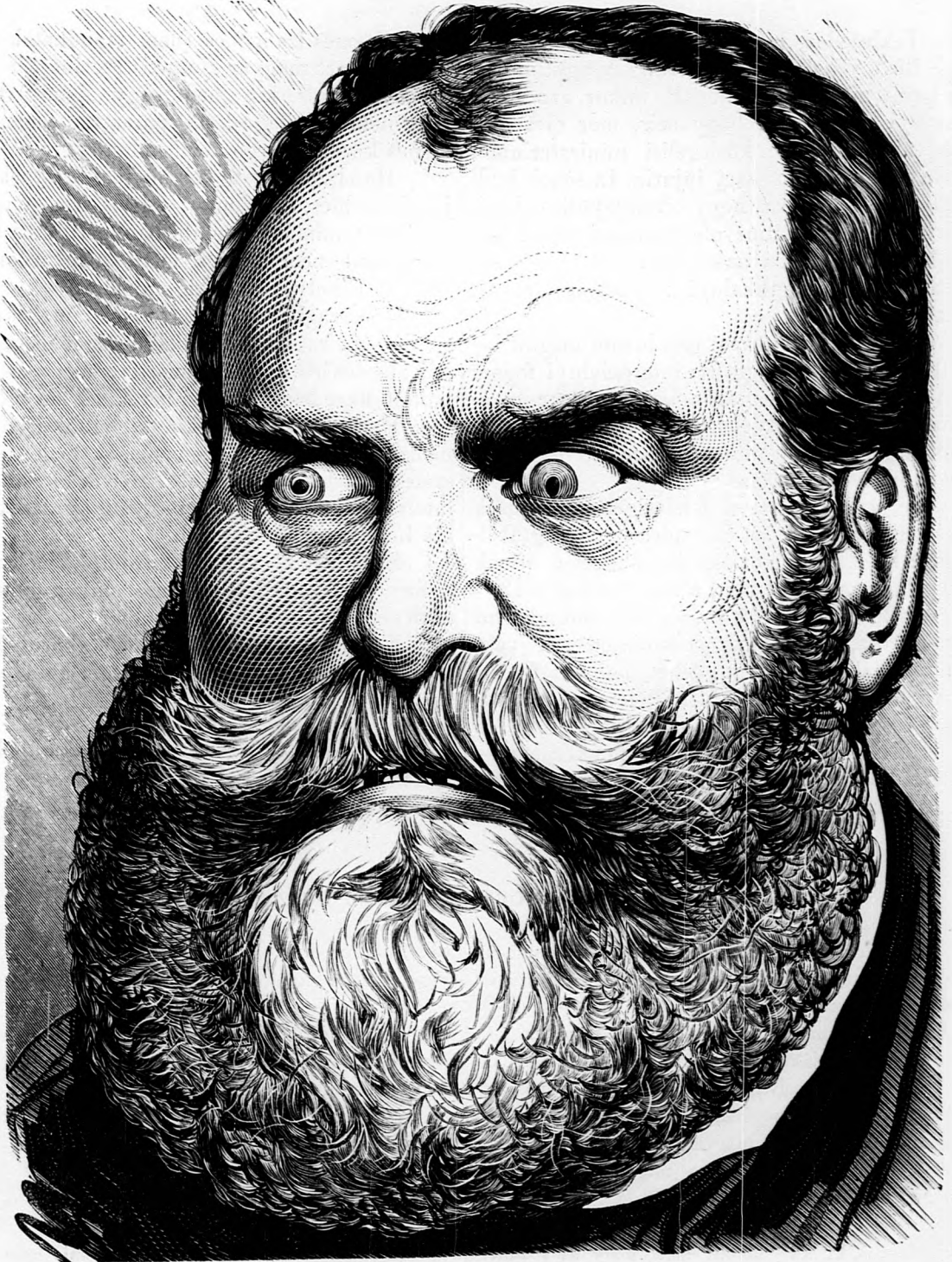
Baloldali képviselő. Nem bizony, mert
nem várja be.

Leben, und leben lassen.

Ez t. i. a miniszterelnök mottója. Hanem azon
országgyűlés óta, melyen ő excellentiája mindenféle
házi titkot kibeszélt a subventióról s kedvencz lapjait
az országgyűlés színe előtt úgy eláztatta: a „Borsszem
Jan!t“ így fordította le e devise-t:

Élni és leben hagyni.

Nagy „jobb“-jaink arczképei.

A nagy Paczolay, mikor haragszik.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

Bizony nagy igazsága van orszagutminiszter barátom excellentiajanak, mikor azt mond Simonyi Ernyőnek, hogy azir, mer orszagutnak nincs feneki: közlegelisi miniszteriumot okolnyi igazsagtalansag, injuria. In sehol budzsetbe nem tanaltam, hogy orszaggyülis valaminek fenekire valamint megszavazta volna, söt eleben azt is leszavazot, a mit edig jure consvetudinali ara applikalnyi közönsigezs modiba volt.

Azirt izs, ha nekem egy lovam megint belefel jakohalmi orszagutba: interpelalnyi fogom nem közlekedési, de gazdasági miniszter barátomat, kinek ressortyaba marha-nipnevelizs tartozik, mir nem felalította intizetet, kibe lovam megtanult volna usznyi?

De azir miniszteri felelőséget kiterjesztek egyib miniszterekre izs. Ha hadsereg elensigtül elszalad: felelős irte közlekedizs-miniszter. Minek csinyalta hata meget utat, a kin elszalagyon?

Ha kocsnaba egy ember mas embert arul kapaczitalja, hogy bunkosbotbüntetisnek vakszemre alkalmazastul meg lehet halnyi: felelős honvidelmi miniszter, kinek kötelesige megtanitanyi honfukat civilizalt strategiara.

Ha — jogirvinyes szokasal ellenkezőleg — paraszt kocsis legazolja grofot, a ki meghal: felelős kutyabör-miniszter, mirt nem felvilago-

sította nemes izs igenes (nem mondhatok nem-nemes; mert magyar syntaxis szerint kit tagadas egy alitas, kit „nem“ egy „igen“) tehát, mirt nem felvilagosította parasztot nemes izs igenes között felforgo nemi különbsigre?

Ha elsökik magyar hitelbankstatuskaszajaval Büchler Londonba: felelős irte pinzügyminiszter, minek nyomtata bankot? (Ez a casus egyibirant nem helyes mert nem nyomtata bankot. E helyet mast kigondolom.)

Ha orszagbariszvinyes consortiumok is egyib gyujtogato rablobandak belbikesiget megzavarnak: felelős irte kultuszminiszter; mirt nem megtanítottüket becsületes embereknek lenyi?

Ha hisztriok, harlekinok, buffok izs egyib nemzeti theatrumba komediasok nem tudnak szerepet: felelős belügyminiszter, a ki csinyalta intendantst, a ki felfogata olyan sziniszeket, a kik nem tanultak szerepelnyi.

Ha leszakad valakivel tronus, kinek a közepein lyuk van: feleljen rula elnyögminiszter, mirt nem alakította jól kabinetot?

Fentebi miniszter felelőséget körülvonyalozó törvinnyavalyaslatot kirakom holnap tisztelt haz asztalara.

Maradom tekintedes barátom uramnak

Alazatozs szolgaja

Tallérossy Z.

Egy államtitkár országgyülési beszédéből.

Egyszer hazamegyek a hivatalbul — notabene mindig a hivatalbul szoktam hazajárni (közbeszólás: mindig haza szoktam járni a hivatalbul) — mit látok az íróasztalomon? Hát egy levelet! Mingyárt tudtam, hogy francziáktól jön, mert nem értettem. Hanem mellé volt csatolva egy hiteles fordítás nemzetközi nyelven, melyet megérthetett tót, angol, mameluk, turkeztáni, hottentotta, magyar. T. i. 40,000 frankot kínáltak egy oly valamiért, a mi testvérek között is megér nyolezvanazeret.

Némely számár emberek azt mondják, hogy más ember, a ki ad valamit arra, hogy őt feddhetlen jellemnek tartsák, azt tette volna, hogy jelentést

tesz az esetről a minisztertanácsnál s a vakmerők szigoru megbüntetése végett megmozdit minden követ; de másrésztől szigoruan örködött volna, hogy erről a történetről de egy betű se szivárogojon ki a közönség közzé, nehogy a nemzet megtudja, hogy azon emberek közt, a kiknek kezébe legfőbb érdekei vannak letéve, — olyanok is vannak, a kiknek megvesztegetési ajánlatokat nem csak lehet tenni, de tényleg tesznek is.

No persze, majd én ilyen filkó vagyok! Én sokkal helyesebb szempontból indultam ki.

Micsoda szemtelenség azt képzelni, hogy egy magyar államtitkár ilyen olcsó? Kapom magamat s

rögtön szaladok a miniszterhez s előmutatom neki a levelet s egyuttal intézkedem, hogy az egész levél historia körülményesen kinyomattassék a hivatalos újságban arra nézve, hogy lássa a világ, milyen becsületes ember vagyok én!

Egyébiránt tagadom, hogy az ügyet ostentatióból hoztam volna a közönség elé, ámbár annak a közönség elé hozatala semmi egyéb rátióval nem bír, mint azon intentióval: engem hóféhér ártatlanságban tüntetni fel.

Végre én ez ügyet nem is hoztam volna a közönség elé, ámbátor az legelőször a kormány hivatalos lapjában látott először napvilágot.

Egyébiránt közlekedési tekintetben Magyarországnál boldogabb ország nincs. A ki más véleményben van, az vagy számár, vagy gazember.

Extrahálta Junius Brutus.

Halász Bódinak.

Jaj de megfordított módi
A trombitád Halász Bódi:
Nyáron befagy s lesz maródi,
Télen olvad s hangot lódi(t).

Tréfortnak.

Suba megbuktatott, pedig hát tisztelted,
A czizmát tiportad, s az tett meg követnek.

Paczolay Jánosnak.

Ha beteg az „öreg,” akkor ragyog napod:
Átugrasz egyszerre két vagy három padot,
S be töltöd a helyét. Köszönet, oh János,
Mert hát Deák helye nem lehet hiányos.
Ha pedig felüdülsz: visszavonulsz. Tehát
Te vagy, oh János, a — megfordított Deák.

Hoffman Pálnak.

Hogyha szerét teheted tengerként áradozol, bár
Hoffmann-mismásból négy csep is untig elég.

Monolog.

Mi volt az én sorsomhoz képest Lónyay sütkérezése, melyet végbe vitt akkor, mikor a fránya ellenzék rágyujtotta a temesvári erdőt. Ez az anyém az igazi pácz!

Ugy tudom, hogy mikor ennyire fagy,

mint most, akkor már nincs fürdői saison. S még is valóságos fürdési processus a mit most rajtam az országgyűlésen végbe visznek. Először meghengergetnek az országutam sarában, aztán megizzasztatnak a vasutam gőzében, végre lehűtenek a csatornám (a mi nincs) vizében.

Gr. Mihok
közlekedési miniszter.

Üdvözlő üdvözet.

a két Kisfaludy-társasági új taghoz.

I.

Erős vagy a versben Vajda,
Mint jogban az a: Suhajda,
Ha sors szeme eddig kajla —
Módon függött földön rajta:
Kárpótolhat téged majd a
Dicsőség, mit reád hajta.
Sokáig élj tehát Vajda,
Sors fűrösszön tejbe vajba,
Sose kapjon veled hajba,
Részt ne találj semmi bajba,
S előtted oh költőfajta,
Ha halál földről elhajta,
Legyen nyitva a meny-ajta!

II.

Bohózatot írni jux:
Nagyot nőlj hát ó nagy Dux,
Ki szépszek közt vagy dux,
Bár csillagot le nem rux.
Váltszáson meg nem bux,
Nem mondják rád, hogy nix nux,
Bár nem komád bankár Fux
Nincs melleden érdemkrux,
Nem zenélsz mint Hugo Trux:
De földbe sok tudást dux.
Babér rajta azért nyux;
Vezéreljen égi lux!

Don Pedró Bajuszkádó.

Egy va-banquiernak.

Negyvenhét ezeret, mondják, veszítettél,
Hogy ne gyvenhetes vagy, bizonytságot tettél.

Miletics interpellatió dudája.

Mikor megszólal az összes miniszteriumhoz.

Az emberek, kiket aranyon kell venni.

Andrássy. Bevallom, hogy érintkezni kénytelen vagyok a subventionált irodalommal; de csipővasat használok hozzá. (Dec. 23-iki országos ülésből, gyorspiktori feljegyzés után.)

Népdalok

a budgeti-viták alkalmából.

★ közlekedési miniszter tárczájából.

I.

Jó miniszter, gyujtsál gyertyát,
Mutasd meg az ország utját,
Merre van?

II.

Elmegyünk a vasuttal
Vissza jövünk — gyalog.

III.

Nem söprik a pápai utcát.

IV.

A bánsági kanális, kanális
Ez a kérdés banális.

★ honvédelmi miniszter tárczájából.

I.

Akkor csinos a bakkancsos,
Mikor a nadrága rongyos.

II.

Kuhn miniszter azt izente:
Elfogyott a regiment pénze.

III.

Már mi nálunk egy éves önkényteseket
verbuválnak
Kötéllal.

★ kultuszminiszter tárczájából.

I.

Nem jártam én soha az iskolába.

II.

Re-ktor uram ká-káposztája
Hej se feje nincs, se torzsája.

III.

Elment a pap dinyét lopni,
Elfelejtett zsákokat vinni
Mit is vinne hiába?
Sok befér a kámzsába.

IV.

Esztergomba kell menni
Létánia fog lenni.
Hej a galambom a barát
Mondja a létániát.

★ rendjel miniszter tárczájából.

Kis kutya nagy kutya,
Ne ugass hiába!
Lehuzom a bőröd
Nemes-diplomára.

★ belügyminiszter tárczájából.

I.

Szegény legény vagyok én
Csikót tinót lopek én.
Eb fél kutya fél,
Mig Rajner miniszter él.

II.

Megverem a megyét
Vagy engem a megye,
De az én süvegem
Senki le ne vegye.

★ igazságügyminiszter tárczájából.

Magyarófa a domb oldalon,
Borulj a deresre, angyalom,
Haj csak eljuthatnánk még oda,
Hogy vissza jönné a kaloda.

★ minisztelnök tárczájából.

I.

Kerek az én rendelkezési kis alapom, derága,
Nem fizet az subventiót hiába.

II.

A szeretöm iródeák
Kettőnknek áll asak a velág.
A szeretöm deák (párti) iró,
Lesz belőle szolgabiró.

★ pénzügyminiszter tárczájából.

Be van az én szűröm uja kötve,
Minoritás, ne kotorászs benne.
Az egyikben Aczél, Kovách, Napló,
A másikban hat millió — bankrót.

Késmárkinak,

Jól teszed, hogy hallgatsz; mert ha szólsz
Késmárki:
Az ember zsebében nyilik a kés már ki.

Savanyu a szőlő.

Masiroznak az őszi gyakorlatok alatta szegény bakák a budai szőlők közt, fáj a szivük a tilos után s végre egymást kezdék heczelni.

— Ugy-e bátyó — mondja egy ujoncz — jó volna, ha a kendé volna ez a szőlő?

— Hisz a közepe, az ugysis az enyim.

— Ugyan ugy-e? Igazán?

— De ugyám ecsém, hanem tudod a széle, az másé.

Találós mese.

Micsoda kormány uralkodik Rómában?

Губернаторская

Uj évi szent kontó.

Valamiképen ő szentsége, a szentek fölösleges jó cselekvényeiből egyenliti ki a nemzetek jó cselekvényeinek hiányát: azonképen mi is kegyes patronusaink hü zsoldosai, anyagi állapotunk hiányát kegyességek tulságos anyagi állapotából ohajtván fődözni: noha lapjaink mindegyike nyiltan kiáltja: hogy a bujonczok, szabadonczok, szakadonczok, és mindenféle eretnek bonczok, meg jakheczek által ostromolt urainkat, mi gaminviczezekkel s béres dorongokkal védelmezzük: a kialakudott zsoldon fölül még néhány következő valóságos goromba élceinkért egy kis uj évi adományért esdünk:

1. Egyik élczlap bennünket a papok czerbarusának gunyolván, viszonzők: hogy miattunk mind pokolba, be igen, de ki nem is mehettek. E viczez megér testvérek közt	30 frt.
2. Vogtra rákiabáltunk: fogd! fogjátok meg! értéke	100 "
3. Egyik eretneket a szilaj tinók közé, másikat a bedlamba utasítottunk, harmadikat marhának czimeztük: megér	300 "
4. Minden pimasz, szemtelen, hep-hep, steff. nyelvélés külön honorárium: per 10 —10 frt	600 "
stb. stb. summa summarum, equalis disitio	

ne conturbat patres 1500 frt

Pro fratribus collatrantibus extra 500 frt

Azonkívül a süldő kispapoknak egy parochiát in spe.

N. N.

háromfejű szerkesztő.

A Rákosi szántóhoz.

Mióta a félhivatalos lapok hátán szánt.

Rákosi, Rákosi, mivé lettél!

Szép hiredből beh kiestél!

Andrási gulyás.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — A közlekedési miniszter azt állította az országgyűlésen — s ezzel az én competentiámba vágott, — hogy nehezebb ám vasutat építeni, mint czizmat varrni? Hát fogadjunk, hogyha ideadja a hozzá való pénzt, én felépittem a kassa-oderbergi vasutat jól azon idő alatt, míg ő egypár jó czizmat megvarr.

— — Bonaparte Péter némely hirlapok szerint azt kívánta, hogy az ő gyilkossági ügyében a „közjog” szerint járjanak el irányában. Okos ember ez a Peti, kár, hogy nem a „váltójogot” kívánta alkalmaztatni maga ellen.

— — Milyen hühót csináltak abból az ujságok, hogy az utolsó vásár alkalmával egyetlen egy lopás sem adta elő magát Debreczenben, a kálvinista Rómában. (No annál több adta magát elő a zsbivásár alatt abban a másik Rómában.)

— — Ezek előtt az ujságírók előtt már semm sem szent. A minap Deák Ferencz szerint egy mág-nás azért haragudot meg Vogtra, mert elárulta „familiáris titkait.” Most meg azt írják a „Magyar Államnak” Rómából, hogy ott egy püspökgyűlésen 26 „atya” beszélt. Hát már a családi tüzhelyet sem respektálják! Minek azt elárulni, hogy „atyák.”

— — Egy kormány-irodából valami gazemberek két mázsa hivatalos nyomtatványt loptak el. Fel vagyunk hatalmazva kijelenteni, hogy ezek a hivatalos nyomtatványok nem banknóták.

— — (Deák Ferencz kicserélte az arczképét az Ollivierével.) Azért nem ismerni hát rá.

— — (Mit szól kend ahhoz, hogy a nyomdászok fellázdattak?) Hát biz az nagyon csudálatos. A história eddig azt mutatta, hogy mindig a nyomottak lázdattak fel, nem a nyomók.

— — Szabadka városa hát folyamodott az országgyűléshez, hogy hozzanak büntető törvényt a kározkodás ellen. Képzelem, mennyire megijedt erre a „Magyar állam.”

— — Asszony, hát ti már mikor csináltok sztrajkot? (Ej hagyja el kend! csináljanak előbb a papok.) Arra ugyan várhatsz.

— — Koraffát elfogták. (Mit? halála után több mint száz esztendővel?) De nem azt az eperjesit, hanem egy másikat, a ki Macsvánszkinak volt társa. (Egy kutya az; fogadni mernék, hogy valami ivadéka.)

— — Valami masiniszta olyan pompás szivattyukat talált fel, a melyek minden eddigi szivattyukat felül mulnak. Híre jár, hogy ezeket fogja alkalmazni Lónyay az adóbehajtásnál.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytárából.

Csudálatra méltó madár az az adalék a szatmármegyei idei vizirádás okaihoz.

(Az eredeti után szóról szóra.)

SZÓ ÉS HIVÁS

a áhítatos tartalmu olvasmányok kedvelőihez.

Hogy prédikátorságom első évi termését,*) a szellemi forgalom közterére vigyem érdeklődés elé; célom s szempontjaim:

1) Hangot adni a nagy némaságtan, megmozdulni a szélesendben, mely vajha az elzúgott vihar örök álmának csendje némasága legyen. Ha egy tekintetet vetünk ugyanis évtizedünk gyakorlati lelkészeti irodalmának mezejére: a productiv termelő erőknek, mint a termésnek az improductiv termelők egyeteméhez szintugy, mint az előbbi évtizedek termelői- s terméséhez való degressiv viszonya kellemetlenül, fájdalmasan érinti lelkünket. — Igaz ugyan ez évtizedről, s pár gyakorlati lelkészeti szülöttéről, az orosz lány s nemzeménye példabeszédi igazsága „egy-et-egy-et nemzett de oroszlánt“: azonban tagadhatatlan, hogy egyházi irodalmunk fája ez ágának tenyésztővérsége száradóban látszik. Mert mig minden irodalmi érdek folyton képviseli magát: itt évek állnak haladás- és életjelzetlenül. Napjainkban minden érdeketséget lefoglalni látszik a politika azon alkotmányos drámája, mely bonyodalmai fokozatos fejtekezésében szemek előtt folyamatban van. — Időnk férfiai, — hivatottak Átlás szerepére — kevesek kivételével, az alkotmányos To esse érdekeinek szentelik erőik; és mig ők munkálkodnak a föld territoriumán: Olymp utai melyek fölött védivezet ként villámok mennydörögtek egykor, fűfelverten, nesztelenül állnak. A fellobogott tűzszlop irányát, nem jelzi fényfelhő,

sugari világa s áldás harmatával. Lehet ugyan, hogy az idők felszínének e jelzetlensége a viharutáni csend természetes jellege, és a humanitás hajnalán positiv jogok garantiái közül zöng a szenderítő sugalom, hogy e vigyázáson már a végek kised őrtüzei is elégségesek, s nagyobb erők — miként az nyugton szunyadhatnak. Én ezt hiszem örömet, s dolgozataim megjelenésére ez már vivhatlan szempont, elég ok; — és ha az idők jeltelen pusztáján avagy csak napok tartamára is keveseknek bár, irányt jelölhetnek; elérték céljokat.

2) Természetes keresetlen közvetlenségben adni hangot a kellő mivelést nélkülöző mezőn. — A szemlélet ugyanis arról győz meg bennünket, hogy a gyakorlati lelkészet irodalmi terére kevés mű lép eredeti közvetlenségben, hanem rendesen hivatalos arcezzal, a homilitika Áron-uszályában, és a logika járszalagán; minek aztán az a következtése, hogy a concret hatály legrokonszenvesebb közege, a közvetlenség, menthetlenül elesik, s szűkebbfogalmi körben ugy jár velök a haszonélvező mint boldogemlékezetű Apostol Páléival a vidéki hallgató. — E beszédek közvetlenségekből, — nem szakítva a logikával, mert nem a homilétikával, — akarnak szolgálni kisebb egyházak társlelkészei- s általában a vallásos buzgóság érdekeinek.

A munka czime:

„Kétházi szerbeszédek.“

(Ha minden bolond prenumerál rá, akkor huza kiadást is érhet.)

Petrus Gallus

piripees-haraszt-keréki és patófalusi pap.

Szerkesztői subrosa.

— Sárospatak. T. L. Az egyik, mint lát-hatja, jön. De elég egy sítetből egy lepény.

— A katarói bakának. Nem jó lesz azt a nevet egészen kipingálni. Hátha csakugyan akad azok között olyan nevű legény s elverik rajta a port daczára, hogy olyan ártatlan szegény, mint az gilicze-madár.

— Egy beregmegeyi néptanító búslakodásai. (Már másodszor beküldve.) Vigasztalja magát, hogy nem ön az egyetlen néptanító, a ki búslakodik.

*) Nagy kár, hogy a jég el nem verte!

A d o m á k.

— Jaj galambom hugomasszony, aztán az a sok — sok garnizon — dicekedék a szomszédasszony valami lakomáról beszélve.

— Garnizon? — Hol, kedves nénémasszony?

— Hol? Hát a marhahus körül, lelkem.

— No hát adó meghoztad kend?

— Intálom alásan inspektor ur.....

— Nix instálom, vansz vagi.....?

— Én vagyok uram, de pénzem nines; engedjenek le abból a nagy porzióból.

— Nem enged, hogy hijjnak?

— Kut Lajos szolgálatjára.

— Was? du? gut? du biszt krucinal schlecht?

Beirta a nemes bezirker „Schlecht Lajos.“

— Holnap behozni adót, mert beszársz.

— A kéne uram.

Nem kérték attól soha az adót. Egy-egy név is tett sok jót a szegény embernek az akkori időkben.

Tilos erdei uton erősen szíva ormelegítő makrapipáját ballag szamara mellett a mecekháti ember.

— Hová, földi? szolítja meg őt a lesben állt erdész.

— Haza! válaszola az egykedvűen.

— De hát nem tudja-e kee, hogy ezen az uton nem szabad járni?

— De bizony tudom.

— Hát minek jöt kee erre, mi?

— Mert hát ez az ut rövidebb.

— Ugy-e? no, hát most csak fogjon ki kee, mert elveszem a kee szamarát.

— Ha elveszi kee, vöm lesz kee, felelő amaz háboríthatlan nyugalommal.

A csatornán átvezető hidat Szegszárd mellett erős német őrség tartá megszállva a boldogemlékü 50-es években. Minden utas föl lett tartóztatva, kikérdezve s a tiszt önkényétől függött, hogy mehetnek-e tovább, vagy nem?

Egy zivataros estén a két őrálló katonának a sors három csikóst küldött. A sorompót leereszték.

— Hun lyüsz? Kérdé az egyik sógor, ki kissé törte barbar nyelvünket.

— Hallgass s huzd fel azt a vám-sorompót, vagy átugratunk rajta s kásává aprítunk! riadt rá az egyik

— Hoty hívjak nektek? Nem meg van szapad elmenni.

— Ejnye, ebadta toprongyos svábja, ha megfoglak, széttéplek! Kutya teremtetete.

— Jó fan, müntyár, enketni át.

Ezzel társára bizván sorompót és hidat, befutott s palaczkok közt ülő tisztjének ily jelentést tett:

— Melde gehorsamst, drausen sind drei halkas, sie kommen von toprongyos und reisen nach kutya-teremtetete.

— Lasst sie passieren!

Az „Üstökös“ magántávirata.

Páris jan. 28. Traupmann a pantini hatszoros gyilkosság elkövetője e büntetteért a fenytő törvénytörés által keményen megdorgáltatott. Pierre Bonaparte herczegnek, azon alkalmából, hogy egy újságíró agyonlőtt, a haute cour de justice — császár ő felsége engedelmével — azt mondta: „no ez többet meg ne történjék.“ Henry Rochefort képviselő egy cikke miatt a kamara beleegyezésével bünvádi kereset alá fogatott s remény van hozzá, hogy közelebb kivégezik.

Madrid jan. 25. A Prim-Serano-Topete triumviratus király keresési örjögésében III. Richard királynak e mondását: a horse, a horse, a righthum for a horse (lovat, lovat, egy országot egy lóért!) így fordította le: „egy országot egy — szamarért!“

Szt-Pétervár jan. 20. A Nawa folyó kiáradt. E szerencsétlenséggel diplomatiai összefüggésben áll azon körülmény, hogy a czár megint nem iszik vizet. (De bizony csak iszik, mert „viz“ oroszul = wudky.)

Konstantinápoly jan. 22. A szultán tisztelteti Berzenczey Laczit.

Róma jan. 27. A jobboldal folyvást növekedőben van. A Deákpart győzelme bizonyos: A csalhatatlanság dogmává emelése kétségtelen.

Pest télutó. Így tavasz felé lévén az idő, végre megkezdődött a tél.

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Az első bajor és cseh gyárak
ujjonnan nyitott

porcellán

12—9 és 87

köedény-raktára

Pesten, országut Károly-ka-
szárnya

ajánlja jól rendezett raktárát
nagyban és kicsinyben, bámu-
latosan olcsó árakon!!

Kávé és tea-teríték, a leg-
finomabb diszitással, 6 személy-
re 2 frt 95 kr. 4, 6 firtól fel-
felé. Asztali teríték, a legfino-
mabb diszitással, 6 személyre
11, 12, 15 firtól felfelé, 12
személyre 20, 24, 30 firtól fel-
felé. Mosdó-készletek 4, 6 firtól
felfelé.

Azonkívül nagy választéku
megyegzői, karácsonyi és újvi
ajándékok.

Maitinsky S.

Lakváltoztatási jelentés.

ROTHBERGER JAKAB

bécsi férfiruharaktára Pesten,

jelenleg a régi színház-épület 1 ső emeletén, 1870. február 5-től fogva
 a Kasselick-féle házban, a Deák-utca és színháztér
 szögletén, az első emeleten, a „Profétához“ czimzett
 sörház fölött leend.

Ajánlja ös-zes férfi-ruhált

a kiállítási árakon alul.

Frakkok.

Téli-rokkok.

Nadrágok és mellények

Báli- és salon-öltözetek.

Vadász- és házi-rokkok.

Utazó gubák kámzsával.

Utazó-bundák.

Vadász-bundák.

Városi-bundák.

Gyermek-ruhák 7—15 évesekig a legnagyobb választékban.

Továbbá figyelemztem a t. oz. közönséget báli és más
ruha-kölosönző intézetemre, a legelfogadhatóbb árakon.

80,000 tallér — 120,000 forint

6,000 „ — 9,000 „

2,000 „ — 3,000 „

ezüstben, stb. stb. nyerhető a következő
módon:

Én minden, a huzás napjáig, azaz 1870.
február 1-ig nálam vásárolt

braunschweigi 20 talléros sorsjegyet,

csak 2 frt elengedéssel, 1870. martius 1-ig
visszaváltak.

Csak 1 frt 50 kr koczkáztatással:

50,000 tallér — 75,000 forint

5,000 „ — 7,500 „

1,000 „ — 1,500 „

ezüstben stb. stb. nyerhető oly módon, hogy
én minden, a huzás napjáig, azaz f. évi febr.
1-ig, nálam vásárolt

finnlandi 10 talléros sorsjegyet

csak 1 frt 50 kr elengedéssel, visszaváltak.

FUCHS H.

váltóháza Pesten, Fel-Dunator 8. sz. a tőzsdével rézsut átellenben.

Vidéki megrendelések a legfontosabban teljesíttetnek, valamint a huzási jegyzőkek díjnélkül és bérmentve
megküldetnek.